

Руднева Анна Олегівна
Мальована Юлія Геннадіївна

Трансформація іміджу України в умовах євроінтеграційних процесів на тлі військового конфлікту з Російською Федерацією

УДК 327.5:32.019.5
DOI <https://doi.org/10.24195/2414-9616.2022-spec.15>

Руднева Анна Олегівна
кандидат політичних наук,
доцент кафедри політології
Запорізького національного
університету
вул. Жуковського, 66,
Запоріжжя, Україна

Мальована Юлія Геннадіївна
кандидат політичних наук,
доцент кафедри політології
Запорізького національного
університету
вул. Жуковського, 66,
Запоріжжя, Україна

У статті розглянуто процеси трансформації політичного іміджу України в контексті перебігу активної фази військового конфлікту з Російською Федерацією. Тенденції розвитку сучасних міжнародних відносин актуалізували конструювання зовнішнього іміджу України як важливої компоненти євроінтеграційного поступу. Конфліктогенність політичного середовища лише підсилює значимість іміджевих позицій для отримання бажаних результатів та реалізації конкретної політичної волі. Метою статті є висвітлення особливостей і векторів трансформації сприйняття іміджу України в контексті інтеграції в європейське співтовариство в умовах військової агресії з боку Російської Федерації. У процесі підготовки статті було використано такі методи: аналіз, синтез, абстрагування, культурологічний, аналітичний, системний методи.

Виокремлюються особливості набуття Україною нових іміджевих характеристик, як-то: самоорганізація та консолідація громадянського суспільства, конструювання власного національного нарративу та поширення бренду «Україна»; акцентується на цифровізації державного управління й отримання державних послуг громадянами як прогресивному напрямі розвитку. Здійснено спробу висвітлення повномасштабного вторгнення Російської Федерації як одного з каталізаторів зближення України та Європейського Союзу. Проаналізовано складники багатоаспектності війни, яка ускладнює процес забезпечення безпеки нашої держави, адже вимагає захисту не лише територіальної цілісності, а й інформаційного простору та трансльованого через нього іміджу України у сприйнятті світового співтовариства. Наведено приклади російської пропаганди з метою зруйнувати довіру до громадян України з боку світової спільноти та фабрикування значної кількості повідомлень. Окреслено події 2022 р. і рішення державної влади, які безпосередньо посприяли позитивному іміджуванню України та підкреслили її європейську орієнтованість. Розкрито двоїстість суспільного сприйняття місця України в євроінтеграційних процесах: з одного боку, відбулися зміни в уявленнях європейської спільноти в напрямі схвалення зближення з нашою державою, а з іншого – уперше за багато років дослідження демонструють абсолютну підтримку вступу до Європейського Союзу та Північноатлантичного альянсу (НАТО).

Ключові слова: політичний імідж, імідж України, євроінтеграція, Європейський Союз, війна, військовий конфлікт.

Вступ. З початком повномасштабного вторгнення Російської Федерації (далі – РФ) на територію України нового сенсу набув процес іміджування держави. Зокрема, вектори розвитку сучасних міжнародних відносин проявили актуальність конструювання зовнішнього іміджу України як важливої компоненти національної безпеки, реалізації євроінтеграційних амбіцій та розгалуженого застосування іміджевих технологій як способу отримання геополітичних переваг.

Конкурентоздатний імідж став неодмінним атрибутом взаємодії національних держав, за якої боротьба ідеологій, економічних і технологічних потенціалів змінилися протистоянням іміджів та політичних амбіцій суб'єктів світової політики. У процесі загострення політичних, економічних, соціальних та інших криз, в умовах конкурентної боротьби, до якої долучені практично всі розвинені держави світу, зростає конфліктогенність політичного комунікативного середовища, у якому визначальною характеристикою могутності держав стає наявність та ефективність політики просування

образу держави в міжнародне середовище, механізмів захисту і трансформації, а також дієвість кризових репутаційних стратегій [6]. Таким чином, імідж є багатоаспектним явищем, складники якого безпосередньо пов'язані та взаємодіють із зовнішніми чинниками, що актуалізує потребу в цілеспрямованому конструюванні державного іміджу, виробленні стратегії управління ним та окресленні тактичних механізмів здійснення. Особливо важливо це під час кризових періодів, коли окремі іміджеві складники починають проявлятися помітніше, впливаючи на власне суспільство й світову спільноту, пришвидшуючи чи сповільнюючи інтеграційні процеси.

Ще в Законі України «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики», ухваленому Верховною Радою України 1 липня 2010 р., було зазначено, що одним із головних векторів зовнішньої політики держави є «забезпечення інтеграції України в європейський політичний, економічний, правовий простір із метою набуття членства в Європейському Союзі» [2]. Тобто вибір європейського вектору роз-

витку відбувся досить давно, проте нові оберти та успішні кроки на шляху до зближення було зроблено на тлі військової агресії РФ як відповідь європейської спільноти на варварство, нецивілізовану поведінку, порушення всіх міжнародних норм права й моралі.

Мета та завдання. Метою роботи є висвітлення специфіки впливу трансформації іміджу України на процеси інтеграції в європейське співтовариство в умовах військової агресії з боку Російської Федерації. Задля реалізації зазначеної мети необхідне розв'язання таких завдань: окреслення стереотипного сприйняття іміджу України довоєнного періоду, виявлення сильних іміджевих характеристик поточного періоду та аналіз їх впливу на євроінтеграційний поступ України на тлі військової агресії з боку РФ, визначення ключових напрямів ведення війни, розкриття бінарності та посилення іміджевого ресурсу.

Методи дослідження. У процесі підготовки статті було використано такі методи: аналіз, синтез, абстрагування, культурологічний, аналітичний, системний методи.

Результати. У процесі розгляду іміджу України останніх років можна зазначити, що її образ на світовій арені складався як стихійно, так і цілеспрямовано, однак превалювала асоціація з такими словами-маркерами, як «політично нестабільна країна», «корупційна влада», «низький рівень соціально-економічного розвитку», «заморожений конфлікт на Сході», «дешева робоча сила» тощо. Також був присутній певний інформаційний вакуум у питаннях потенціалу країни, недосконалість законодавства, що негативно позначалося на співробітництві з іншими державами та зумовлювало помірковані кроки в бік зближення й партнерства.

Проте сучасні політичні події (військові дії, криза, великий потік біженців з України за кордон), які виникли спонтанно в результаті повномасштабного вторгнення, а не внаслідок роботи іміджмейкерів, здійснили позитивний вплив на імідж нашої держави. Можна виділити декілька беззаперечно сильних українських іміджевих характеристик, які проявилися саме в цей складний період:

- консолідація суспільства перед зовнішнім супротивником, самоорганізація громадянського суспільства для вирішення питань різного рівня складності;

- конструювання власного національного нарративу, який можна репрезентувати світовій спільноті, популяризація всього українського як бренду сили, незламності, незалежності, свободи;

- досягнення в галузі цифровізації державного управління й отримання державних послуг громадянами, система інтерактивної взаємодії влади та суспільства, реалізація плану «країна у смартфоні», що дає можливість випереджати в цьому питанні багатьох європейських партнерів.

У сучасних умовах актуалізувалася значимість історичних державотворчих подій, природно-ресурсного потенціалу, механізмів державного регулювання різних сфер діяльності, дієздатності державних і політичних управлінських структур, що є свідченням права на власну державність, незалежність, окрему національно-культурну спадщину; відбулася консолідація суспільства як відповідь на російську військову агресію, потреба у збалансуванні економіки, дотриманні норм міжнародного права попри його порушення російською стороною. Окрім того, зазнали змін морально-ціннісні аспекти розвитку суспільства, з'явилися та показали свою ефективність різні форми інтеграції українських громадян як на теренах України, так і за її межами.

Конкуренція на міжнародній арені зумовлює активне конструювання та використання національними державами свого іміджу з метою привертання уваги до актуальних проблем або для формування світового денного порядку. Варто зазначити, що на формування зовнішнього іміджу України наразі впливають українські діаспори за кордоном, трудові мігранти та біженці, які виїхали з країни на час ведення активних бойових дій. Цілеспрямовано чи опосередковано, проте вони популяризують певні цінності й національні традиції, сприяють ідентифікації українців як нації. У контексті євроінтеграційних прагнень України це, з одного боку, зумовлює потребу європейської спільноти у пришвидшенні завершення війни для зменшення кількості українців у Європі, а з іншого – створює лояльне ставлення представників європейських націй та керівників їхніх країн до питання включення України до європростору на правах держави, яка довела своїм спротивом і незламністю у військовому протистоянні з РФ право бути повноправним членом європейського цивілізованого світу.

Ця війна лежить у багатьох площинах і часових вимірах, що ускладнює її сприйняття, вимагає значної кількості ресурсів на підтримання стану безпеки та захисту. Зокрема, це війна:

- територіальна (необхідність захисту територіальної цілісності та безпеки України, відстоювання власної незалежності й територіального суверенітету, повернення окупованих територій, «ДНР», «ЛНР», анексованого Криму);

- економічна (намагання агресора вразити стратегічні підприємства нашої держави, зруйнувати цивільну інфраструктуру, повалити економіку країни, а також зірвати сільськогосподарські роботи, щоб спричинити гуманітарну кризу, захоплення приватних підприємств, пограбування громадян та мародерство);

- цивілізаційна (зіткнення, як виявила війна, різних ціннісних, культурних систем, світоглядних картин, культурних світів, різних менталітетів);

– інформаційна (широкомасштабне інформаційне протистояння, намагання агресора загарбати інформаційний простір із використанням як засобів масової інформації, соціальних мереж, так і фізичного захоплення засобів зв'язку, кібернетичних атак);

– психологічна (прагнення маніпулювати свідомістю не лише власного населення та населення України, а й світової спільноти; використання широкого арсеналу методів і прийомів ведення інформаційно-психологічної війни);

– ціннісна (зіткнення демократії та тиранії, боротьба свободи проти рабства, безпеки проти постійної загрози, розвитку проти занепаду, минулого проти майбутнього);

– геополітична (зіткнення геополітичних акторів за нову архітектоніку Європи та світу).

Цей фактор багатовимірності війни загальному процесу забезпечення безпеки нашої держави, тому що вимагає захисту не тільки територіальної цілісності, а й інформаційного простору, психологічної цілісності суспільства та особистості, іміджу України у сприйнятті світового співтовариства, відбиття атак на фізичному рівні та в інформаційному полі, кіберпросторі.

Ситуація ускладнюється боротьбою за підтримання іміджу України у світовому інформаційному просторі, адже одним із головних завдань РФ є послаблення України як міжнародного актора, з огляду на значне зростання позицій нашої держави з 24 лютого 2022 р., безпрецедентне об'єднання світу в підтримці України, масоване застосування санкцій проти агресора та введення візових обмежень для росіян.

Серед спроб підірвати довіру до громадян України з боку світової спільноти є фабрикування значної кількості інформаційних атак: фейки у вигляді інтерв'ю представників європейських держав стосовно агресивної поведінки українських біженців, їх недостойної поведінки; щодо діяльності так званих нацистів, фашистів, радикальних націоналістів, обстрілів своїх територій, підготовки до обстрілів територій РФ та Білорусії; щодо планування «українськими нацистами» вбивства російського журналіста В. Соловйова за завданням Служби безпеки України та за підтримки Центрального розвідувального управління (ЦРУ); щодо підтасовування результатів Євробачення – 2022, у якому перемогла Україна, та маркування Євробачення як «політичного шоу» тощо. Засоби масової комунікації стають інструментом ведення інформаційної війни, послаблюючи авторитет держави, створюючи негативний імідж політичних інститутів чи лідерів, що зумовлює виникнення соціально-економічної напруги та фрагментації суспільства. Особливо відчутно це у країнах, які перебувають у перехідному стані. Водночас використання масмедіа дає можливість сформувати позитивний

імідж як усередині держави, так і за її межами, а наявність власних засобів масової комунікації в зарубіжному просторі здатне запобігти викривленню фактів та трансляції фейкових новин.

Проте за декілька років змінився погляд європейських суспільств на підстави й передумови для зближення між країнами. Інтеграційні поступки можна дорівняти до стадії «м'якого» впливу, наближеного до людей та їхнього добробуту. Деякі науковці називають це питаннями «третього раунду». На відміну від перших двох «раундів» інтеграції – економіки та зовнішньої політики й політики безпеки, – які стосуються «жорстких» повноважень і механізмів держави, «третього раунду» інтеграції зосереджений насамперед на задоволенні інтересів і потреб суспільств, соціальних груп та громадян держав-членів. Водночас сильний генетичний зв'язок між питаннями першого та третього турів демонструє тенденцію поступового відходу на другий план питання визначення конкретних напрямів і динаміки просування інтеграції «третього туру». Це виражається в тому, що нові напрями інтеграції починають «жити своїм життям», орієнтуючись не стільки на економічну доцільність і функціональне обслуговування економічного розвитку Європейського Союзу (далі – ЄС), скільки на власну систему пріоритетів [7]. Звичайно, економічний стан та зовнішня політика, спрямована на створення безпечного простору, займають пріоритетні позиції, особливо в сучасних умовах. Однак збільшився вплив суспільств європейських країн на своїх державних і політичних лідерів у питанні схвалення чи відхилення рішення про прийняття нових членів до європейського співтовариства. Це проявилось, зокрема, у тотальній підтримці суспільствами європейських країн України, що мало прояв у допомозі біженцям, громадських акціях підтримки, тиску на власні уряди в наданні «зеленого світла» українському питанню, блокуванні та бойкотуванні всього, що має російське походження.

Нещодавня ратифікація Стамбульської конвенції [3] стала одним із необхідних рішень, які сприяють руху України у правильному напрямі на шляху підтримання загальноєвропейських цінностей та вироблення дієвих інструментів, які допоможуть боротися з усіма формами дискримінації та контролювати їх.

Великим кроком у напрямі цифрової інтеграції, про який публічно було оголошено 24 серпня 2022 р., стане заплановане підписання угоди про цифрову торгівлю України з Британією [5]. Характерно те, що Україна стане другою країною світу, яка підпише подібну угоду. Це свідчить про зміни у сприйнятті образу нашої держави в бік збільшення довіри та прояву всебічної підтримки. Серед основних напрямів майбутньої співпраці – фінансові технології та платіжні системи, відкриті цифрові ринки й технічне співробітництво.

Варто зазначити, що дії агресора вплинули в позитивному руслі також на сприйняття українським суспільством самої ідеї інтеграції в європейську спільноту, про що свідчать опитування громадської думки. Зокрема, порівняємо результати дослідження, проведеного напередодні війни, у грудні 2021 р., та в липні 2022 р.

Так, упродовж 13–16 грудня 2021 р. Київський міжнародний інститут соціології провів всеукраїнське опитування громадської думки, одним із питань якого було ставлення до вступу України до ЄС та Організації Північноатлантичного договору (НАТО). Більшість респондентів у разі проведення референдуму підтримала би вступ України і до ЄС, і до НАТО. У разі референдуму щодо вступу до ЄС 67,1% серед усіх респондентів проголосували би «за», 21,6% – «проти». Решта респондентів не голосували би або не визначилися з вибором (зазвичай обидві ці категорії респондентів у результаті не беруть участь у референдумах). Таким чином, серед тих, хто взяв би участь у референдумі, 75,7% підтримали би вступ до ЄС. У разі референдуму щодо вступу до НАТО 59,2% серед усіх респондентів проголосували би «за», 28,1% – «проти». Таким чином, серед тих, хто взяв би участь у референдумі, 67,8% підтримали би вступ до НАТО [4]. Тобто можемо констатувати, що максимальний відсоток коливається на рівні 3/4 від усієї кількості потенційних учасників референдуму.

Натомість після повномасштабного вторгнення РФ Київський міжнародний інститут соціології провів упродовж 6–20 липня 2022 р. опитування стосовно геополітичних орієнтацій у напрямі ЄС і НАТО. У разі проведення референдуму щодо вступу до ЄС 81% серед усіх респондентів проголосували би «за» вступ, «проти» – лише 4%. Інші (15%) не брали би участь у голосуванні або не знають, як голосувати. Дещо нижча підтримка в разі проведення референдуму щодо вступу до НАТО, проте також більшість українців проголосувала би «за» – 71% серед усіх респондентів, тоді як «проти» проголосували би 7%. 22% населення не брали би участь у голосуванні або не знають, як голосувати. У перерахунку на кількість респондентів, які взяли би участь у волевиявленні, на референдумі щодо вступу до ЄС було би 96% голосів «за», на референдумі щодо вступу до НАТО – 91% голос «за» [1]. За всі роки незалежності безпрецедентна більшість українців підтримала би євроатлантичний вектор руху України.

Тож можемо констатувати наявність багатаспектного процесу трансформації іміджу України: з одного боку, змінилося уявлення світової спільноти про Україну, її населення, можливості та готовність активно захищати власні інтереси, територію, незалежність, цінності; з іншого боку, українське суспільство по-іншому поглянуло на потенціал своєї країни як здатної бути включеною

в євроінтеграційні процеси на правах повноцінного члена впливових блоків, проявило найвищий рівень самоорганізованості, властивий громадянському суспільству. Набули нового значення українська мова, культурно-символьні особливості, популярність і трендовість усього українського як усередині країни, так і за її межами. Це дало змогу здійснити кардинальний перехід у свідомісному сприйнятті України від «країни-аутсайдера» до «країни-переможниці», сформувало новий іміджевий асоціативний ряд.

Висновки. Отже, сучасні політичні та військові події, з огляду на їх масштабність і всеосяжність, усе-таки позитивно вплинули на імідж нашої держави, викристалізувавши сильні українські іміджеві характеристики, серед яких – консолідоване суспільство, символічна популяризація всього українського, здобутки України у сфері цифровізації державного управління. Конструювання іміджу української держави в контексті євроінтеграційних прагнень повинне відбуватися шляхом успішного поєднання зовнішньополітичних стратегічних комунікацій, координації політики зі створення іміджу країни в міжнародному просторі, вибудовувати концептуально обґрунтовану, системну й довгострокову діяльність. Ефективно сформована модель зовнішньополітичного іміджу сприяє швидкому досягненню стратегічних і тактичних завдань на міжнародній арені, підтримці внутрішньої рівноваги й стабільності в соціумі та є чинником гарантування державної безпеки.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Геополітичні орієнтації жителів України: результати телефонного опитування, проведеного 6–20 липня 2022 року / Київський міжнародний інститут соціології. *Київський міжнародний інститут соціології*: вебсайт. 2022. URL: <https://www.kiis.com.ua/?lang=ukr&cat=reports&id=1125&page=2>.
2. Про засади внутрішньої і зовнішньої політики: Закон України від 1 липня 2010 р. № 2411-VI / *Верховна Рада України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2411-17#Text>.
3. Про ратифікацію Конвенції Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу із цими явищами: Закон України від 20 червня 2022 р. № 2319-IX / *Верховна Рада України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2319-20#Text>.
4. Ставлення до вступу України до ЄС і НАТО, ставлення до прямих переговорів з В. Путіним та сприйняття воєнної загрози з боку Росії: результати телефонного опитування, проведеного 13–16 грудня 2021 року / Київський міжнародний інститут соціології. *Київський міжнародний інститут соціології*: вебсайт. 2021. URL: <https://www.kiis.com.ua/?lang=ukr&cat=reports&id=1083&page=1>.
5. Україна стане другою країною світу, яка підпише угоду про цифрову торгівлю з Британією. *Економічна правда*. 2022. URL: <https://www.epravda.com.ua/news/2022/08/24/690783/>.

6. Щурко О. Функціональні аспекти образу держави на сучасному етапі. *S.P.A.C.E. (Society, Politics, Administration in Central Europe)* : електронний науково-практичний журнал. 2017. Вип. 4. С. 22–26.

7. Копіика В., Маківський С. Launching the “Third Track” of European Integration: Reasons, Developments and Challenges. *Актуальні проблеми міжнародних відносин*. 2021. Вип. 148. С. 4–17. DOI: <https://doi.org/10.17721/apmv.2021.148.1>.

REFERENCES:

1. Kyiv International Institute of Sociology (2022). Neopolitychni oriyentatsii zhyteliv Ukrainy: rezultaty telefonnoho opytuvannya, provedenoho 6–20 lypnia 2022 roku [Geopolitical orientations of residents of Ukraine: results of a telephone survey conducted on July 6–20, 2022]. *Kyivskiy mizhnarodnyi instytut sotsiologii: vebсайт – Kyiv International Institute of Sociology: website*. Retrieved from: <https://www.kiis.com.ua/?lang=ukr&cat=reports&id=1125&page=2> [in Ukrainian].

2. Verkhovna Rada of Ukraine (2010). Pro zasady vnutrishnoi i zovnishnoi polityky: Zakon Ukrainy vid 1 lypnia 2010 r. № 2411-VI [On the principles of domestic and foreign policy: Law of Ukraine dated July 1, 2010 № 2411-VI]. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2411-17#Text> [in Ukrainian].

3. Verkhovna Rada of Ukraine (2022). Pro ratyfikatsiiu Konventsii Rady Yevropy pro zapobihannya nasylstvu stosovno zhinok i domashnomu nasylstvu ta borotbu iz tsymy yavlyshchamy: Zakon Ukrainy vid 20 chervnia 2022 r. № 2319-IX [On the ratification of the Council of Europe Convention on preventing violence against women and domestic violence and combating these phenomena: Law of Ukraine dated June 20,

2022 № 2319-IX]. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2319-20#Text> [in Ukrainian].

4. Kyiv International Institute of Sociology (2021). Stavlennia do vstupu Ukrainy do YeS i NATO, stavlennia do priamykh perehovoriv z V. Putynym ta spryiniattia voiennoi zahrozy z boku Rosii: rezultaty telefonnoho opytuvannya, provedenoho 13–16 hrudnia 2021 roku [Attitudes toward Ukraine's accession to the EU and NATO, attitudes toward direct negotiations with V. Putin, and perception of a military threat from Russia: results of a telephone survey conducted on December 13–16, 2021]. *Kyivskiy mizhnarodnyi instytut sotsiologii: vebсайт – Kyiv International Institute of Sociology: website*. Retrieved from: <https://www.kiis.com.ua/?lang=ukr&cat=reports&id=1083&page=1> [in Ukrainian].

5. n/a (2022). Ukraina stane druhoiu krainoiu svitu, yaka pidpyshe uhodu pro tsyfrovu torhivliu z Brytaniieiu [Ukraine will become the second country in the world to sign an agreement on digital trade with Britain]. *Ekonomichna pravda – Economic truth*. Retrieved from: <https://www.epravda.com.ua/news/2022/08/24/690783/> [in Ukrainian].

6. Shchurko, O. (2017). Funktsionalni aspekty obrazu derzhavy na suchasnomu etapi [Functional aspects of the image of the state at the present stage]. *S.P.A.C.E. (Society, Politics, Administration in Central Europe): electronic scientific and practical journal*, iss. 4, pp. 22–26 [in Ukrainian].

7. Kopyika, V., Makovskyy, S. (2021). Launching the “Third Track” of European Integration: Reasons, Developments and Challenges. *Aktualni problemy mizhnarodnykh vidnosyn – Actual Problems of International Relations*, iss. 148, pp. 4–17. DOI: <https://doi.org/10.17721/apmv.2021.148.1> [in English].

Transformation of the image of Ukraine in the conditions of European integration processes against the background of the military conflict with the Russian Federation

Rudnieva Anna Olehivna

PhD in Political Sciences,
Associate Professor at the Department
of Political Science
Zaporizhzhia National University
Zhukovsky str., 66,
Zaporizhzhia, Ukraine

Malovana Yuliia Hennadiivna

PhD in Political Sciences,
Associate Professor at the Department
of Political Science
Zaporizhzhia National University
Zhukovsky str., 66,
Zaporizhzhia, Ukraine

The article examines the processes of transformation of the political image of Ukraine in the context of the active phase of the military conflict with the Russian Federation. The trends in the development of modern international relations have actualized the construction of Ukraine's external image as an important component of European integration progress. The conflictogenicity of the political environment only strengthens the importance of image positions for obtaining the desired results and realizing a specific political will. The purpose of the article is to highlight the features and vectors of transformation of the perception of the image of Ukraine in the context of integration into the European community in the conditions of military aggression by the Russian Federation. The methods used in the preparation of the article are analysis, synthesis, cultural, analytical, and systematic. The peculiarities of Ukraine's acquisition of new image characteristics are highlighted, such as self-organization and consolidation of civil society, construction of its own national narrative and the spread of the "Ukraine" brand, attention is focused on the digitalization of public administration and the receipt of public services by citizens as a progressive direction of development. An attempt was made to highlight the full-scale invasion of the Russian Federation as one of the catalysts for the rapprochement of Ukraine and the European Union. The analyzed components of the multifaceted nature of the war complicate the process of ensuring the security of our state, because it requires protection not only of territorial integrity, but also of the information space and the image of Ukraine broadcast through it in the perception of the world community. Examples of Russian propaganda aimed at destroying the trust of the citizens of Ukraine on the part of the world community and fabrication of a significant number of messages are given. The events and decisions of the state authorities in 2022 are outlined, which directly contributed to the positive image of Ukraine and emphasized its European orientation. The duality of public perception of Ukraine's place in European integration processes has been revealed: on the one hand, there have been changes in the perceptions of the European community in the direction of approving rapprochement with our state, and on the other, for the first time in many years, studies demonstrate absolute support for joining the European Union and NATO.

Key words: political image, image of Ukraine, European integration, European Union, war, military conflict.